

FELSZÁMOLÁS – A ZÁLOGJOGGAL BIZTOSÍTOTT KÖVETELÉS KAMATÁNAK BESOROLÁSA

A zálogjoggal biztosított követelés nem a követelés jogcímére tekintettel, hanem biztosított mivolta miatt nyeri el besorolását a felszámolási eljárásban. Mivel a tőkeösszegegen felül a zálogjog az ügyleti és a törvényes (vagy a szerződésben kikötött) késedelmi kamatra is kiterjed, az így biztosított járulék nem vonható a „jogcímtől függetlenül sorolandó késedelmi kamatigény” fogalma alá /Ptk. 251.§ (3) bekezdés, Cstv. 49/D.§, 57. § (1) bekezdésének b) és g) pontja/

A hitelező jogelődje, a CIB Bank Zrt. és az adós között 2003. május 7. napján – a hitelszerződés lejáratát illetően 2004. május 14. napján módosított – TZ-014261 szerződésszámú folyószámla hitelszerződés jött létre (1.sz.hitelszerződés), melynek értelmében a hitelező jogelődje 15.000.000.-Ft folyószámla hitelkeretet tartott a hitelszerződés lejártáig, 2005. április 30. napjáig az adós rendelkezésére. A szerződés szerint az adóst ügyleti kamat- illetve – a fizetési kötelezettség késedelmes teljesítése esetén – késedelmi kamatfizetési kötelezettség terhelte. Az ügyleti kamatláb mértéke 10,45%, a késedelmi kamatláb mértéke 6% volt . A hitel visszafizetésének biztosítékaul az adós tulajdonát képező E. belterület 54. hrsz.-ú lakóház, udvar megjelölésű és az E. belterület 50/7. hrsz.-ú beépítetlen terület megjelölésű ingatlant 32.000.000.-Ft értékben keretbiztosítéki jelzálogjoggal(1.sz.zálogszerződés), míg az adós beltájának kizárólagos tulajdonát képező G., D. u. 18. szám alatt található, 143. hrsz.-ú lakóház, udvar, gazdasági épület, garázs megjelölésű ingatlant ugyancsak 32.000.000.-Ft értékben keretbiztosítéki jelzálogjoggal terheltek.

A felek között 2003. május 7. napján létrejött GA-014262 szerződésszámú hitelszerződés (2.sz.hitelszerződés) értelmében a hitelező jogelődje az adós részére 10.000.000.-Ft összegű kölcsönt nyújtott. A kölcsönszerződés végső lejáratát illetően 2005. július 31. napja volt. Az adóst ügyleti kamat- illetve – a fizetési kötelezettség késedelmes teljesítése esetén – késedelmi kamatfizetési kötelezettség terhelte. Az ügyleti kamatláb mértéke 10,45%, a késedelmi kamatláb mértéke 6% volt. A szerződésben a felek a hitel visszafizetésének biztosítékaul az E. belterület 54. hrsz.-ú lakóház, udvar megjelölésű és az E. belterület 50/7. hrsz.-ú beépítetlen terület megjelölésű ingatlant 32.000.000.-Ft értékben keretbiztosítéki jelzálogjoggal, míg a G., D.u. 18. szám alatt található, 143. hrsz.-ú lakóház, udvar, gazdasági épület, garázs megjelölésű ingatlant ugyancsak 32.000.000.-Ft értékben keretbiztosítéki jelzálogjoggal(2.sz.zálogszerződés) terheltek.

A hitelező jogelődje és az adós között 2003. május 7. napján ZK-005863. szerződésszámú – az adós kizárólagos tulajdonát képező fenti ingatlanokat terhelő – keretbiztosítéki jelzálogszerződés (3.sz.zálogszerződés) jött létre. Ennek „1. b.” pontjában megállapították, hogy a TZ-014261 szerződésszámú folyószámla hitelszerződés alapján az adóst 15.000.000.-Ft és annak járulékai (ügyleti kamatláb, rendelkezésre tartási jutalék, kezelési költség) erejéig tartozás, valamint e fizetési kötelezettsége késedelmes teljesítése esetén járó plusz évi 6% késedelmi kamatláb alapján számított késedelmi kamat, és a teljes banki követelés 10%-ának megfelelő mértékű esetleges végrehajtási vagy más, a jogérvényesítéssel kapcsolatos költségek

erejéig fizetési kötelezettség terheli. A szerződés „1.c.” pontjában rögzítették, hogy a GA-014262 szerződésszámú hitelszerződés alapján az adóst 10.000.000.-Ft és annak járuléka (ügyleti kamatláb, rendelkezésre tartási jutalék, kezelési költség, előtörlesztési díj) erejéig tartozás, valamint e fizetési kötelezettsége késedelmes teljesítése esetén járó plusz évi 6% késedelmi kamatláb alapján számított késedelmi kamat, és a teljes banki követelés 10%-ának megfelelő mértékű esetleges végrehajtási vagy más, a jogérvényesítéssel kapcsolatos költségek erejéig fizetési kötelezettség terheli. A felek a szerződés 2. pontjában megállapodtak abban, hogy a jelzálogjog az 1.b. és az 1.c. pontban konkrétan megjelölt tartozások megfizetésének biztosítékaul szolgál.

A hitelező jogelődje és az adós beltárgya között 2003. május 7. napján ZK-005864 szerződésszám alatt jött létre az adós beltárgjának kizárólagos tulajdonát képező fent megjelölt ingatlant terhelő keretbiztosítéki jelzálogszerződés(4.sz.zálogszerződés).

A hitelező jogelődjének javára a jelzálogjogot a 3., 4.sz.zálogszerződés alapján az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték.

A Zala Megyei Bíróság az adós fizetéseképtelenségét – a 2003. október 30-án előterjesztett kérelem alapján – a 2005. március 24. napján jogerős végzésében megállapította, és a felszámolást elrendelő végzését 2005. május 19. napján közzétette. Az adós elleni felszámolás kezdő időpontja: 2005. március 24.

A hitelező jogelődje a felszámolóhoz 2005. június 23. napján hitelezői igénybejelentéssel élt. Előadta, hogy az adósnak vele szemben 2005. március 24. napján a 2.sz. hitelszerződésből 2.000.000.-Ft összegű lejárt tőketartozása, valamint 1.825.-Ft lejárt tőkére számított ügyleti kamattartozása, az 1.sz. hitelszerződésből 15.000.000.-Ft lejárt tőketartozása valamint 112.054.-Ft lejárt tőkére számolt ügyleti kamattartozása van. Kérte, hogy a felszámoló a 17.113.929.Ft összegű követelését a Cstv. 57. § (1) bekezdésének b) pontjába sorolja be.

A felszámoló a hitelező jogelődjének hitelezői igényét a bejelentésnek megfelelően nyilvántartásba vette.

2006. április 21-én a hitelező jogelődje közölte az adós beltárgjával, hogy az adós 2006. április 10. napján fennálló tartozásának összege: 19.748.501.Ft.

Ezt követően – a felszámolási eljárás alatt – az adós beltárgya 2006. április 28. napján az adósnak a hitelező jogelődjével szemben fennálló tartozásából 17.000.000.-Ft-ot megfizetett. Ezzel egyidejűleg a hitelező jogelődje hozzájárult ahhoz, hogy az adós beltárgjának kizárólagos tulajdonát képező G., D. u. 18. szám alatt található, 143. hrsz.-ú lakóház, udvar, gazdasági épület, garázs megjelölésű ingatlant 32.000.000.-Ft értékben terhelő keretbiztosítéki jelzálogjogot az ingatlan-nyilvántartásból töröljék.

A teljesítésre figyelemmel a hitelező jogelődje 2006. május 8. napján a felszámolónak bejelentette, hogy az adóssal szemben fennálló követelése 2.820.751,83.-Ft-ra csökkent. A felszámoló felhívására a 2006. május 31. napján kelt levelében részletezte, hogy a részére az adós beltárgya által megfizetett 17.000.000.-Ft-ot a két hitelszerződés

alapján fennálló tartozás csökkentésére milyen módon számolta el. Előadta, hogy az 1.sz. hitelszerződésből 2006. május 8. napján 12.179.248,17.-Ft lejárt tőke, 65.390,53.-Ft lejárt ügyleti kamat, 2.386.020,83.-Ft lejárt tőke lejárt kamata, 38.250.-Ft lejárt tőkére felszámított kamat és 10.148,80.-Ft lejárt kamatra felszámított késedelmi kamatkövetelése, míg a 2.sz. hitelszerződésből 2.000.000.-Ft lejárt tőke, 315.841,67.-Ft lejárt tőke lejárt kamata valamint 5.100.-Ft lejárt tőkére felszámított kamatkövetelése állt fenn. A hitelező jogelődje hivatkozott arra, hogy a törlesztést a Ptk.293.§-a alapján először a kamatokra fordította, ennek eredményeként az 1.sz. hitelszerződésből fennmaradt 2.820.751,83.-Ft tőketartozás.

Kamatkövetelését a Cstv. 35. § (2) bekezdésére hivatkozással azzal indokolta, hogy őt a szerződés eredeti lejáratú időpontjáig szerződéses kamat, majd ezt követően késedelmi kamat illeti.

A felszámoló a módosított hitelezői igénybejelentést vitatta, és azt elbírálás érdekében a bírósághoz beterjesztette. Hivatkozott arra, hogy az adós beltagja által fizetett 17.000.000.-Ft elszámolása a Cstv. 57. § rendelkezéseibe ütközik. Kifejtette, hogy a hitelező jogelődje a tőketartozásra a Cstv. 35. § (2) bekezdése szerint számíthat fel kamatot, ezért a módosított hitelezői igénybejelentésben alkalmazott elszámolás jogszabályba ütközik. Álláspontja szerint a hitelező 113.929.-Ft összegű hitelezői igénye a Cstv. 57. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti kielégítési kategóriába, míg a 17.000.000.-Ft tőkeösszeg után 2005. március 24. napjától 2006. április 28. napjáig járó késedelmi kamat a Cstv. 57. § (1) bekezdésének g) pontja szerinti kielégítési kategóriába, 100.000.-Ft összegű regisztrációs díj pedig a Cstv. 57. § (1) bekezdésének f) pontja szerinti kielégítési kategóriába soroltan vehető nyilvántartásba.

A megyei bíróság 24. számú végzésével „kötelezte a felszámolót, hogy a hitelező részéről 100.000.-Ft összegű regisztrációs díjat vegyen nyilvántartásba”. Ezt meghaladóan a hitelezői igényt elutasította.

A hitelező fellebbezése folytán eljáró Győri Ítéltábla az Fpkhf.II.25.944/2007/2. számú végzésével az elsőfokú végzést hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasította.

Az új eljárás során a megyei bíróság jogerős végzésével megállapította, hogy a C. Bank Zrt. jogutódja a C.W. Zrt. A megyei bíróság a jogelődöt az eljárásból elbocsátotta.

Ezt követően a megyei bíróság 3. sorszám alatt végzésével kötelezte a felszámolót, hogy a hitelező követeléséből 113.929.-Ft-ot a Cstv. 57. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti kielégítési kategóriába, az 1.sz. hitelszerződésből eredő, 2005. március 24. napjától 2006. április 10. napjáig esedékes évi 6%-os késedelmi kamatot a Cstv. 57. § (1) bekezdésének g) pontjába, a 2.sz. hitelszerződésből eredő, 2005. március 24. napjától 2005. július 31. napjáig járó szerződéses kamatot a Cstv. 57. § (1) bekezdésének b) pontjába, 2005. július 31. napjától 2006. április 10. napjáig évi 6%-os mértékű késedelmi kamatot a Cstv. 57. § (1) bekezdésének g) pontjába sorolva vegye nyilvántartásba. Megállapította, hogy mindkét fél viseli az eljárás során felmerült költségeit.

Végzésének indokolásában kifejtette, hogy az.1.sz. hitelszerződésből eredő tartozás után – figyelemmel annak 2004. április 30-i lejárat idejére – a hitelező szerződéses (ügyleti) kamatot nem érvényesíthet. Ezen szerződésből eredő tőketartozás után a hitelezőnek csupán a 2005. március 24. napjától 2006. április 28. napjáig esedékes késedelmi kamat-igénye jogszerű. A 2.sz. hitelszerződésből eredő tőkekövetelés után a hitelező az eredeti lejáratú szerződéses (ügyleti) kamat-, azt követően 2006. április 28. napjáig késedelmi kamat felszámítására jogosult. Osztotta a megyei bíróság a felszámoló álláspontját, miszerint a felszámolás kezdő időpontjában, 2005. március 24. napjával az adós valamennyi tartozása lejárt, ezt követően a kielégítés a Cstv. által meghatározott sorrendben lehetséges, vagyis figyelembe kell venni a Cstv. 35. § (2) bekezdésének a) és b) pontjában foglaltakat. Az eredeti hitelezői igénybejelentés szerint az adósnak 17.000.000.-Ft tőke- és 113.929.-Ft kamattartozása állt fenn. Ebből az összegből az adós beltagja 17.000.000.-Ft-ot a hitelező jogelődjének megfizetett, megtérült továbbá a végrehajtási költség is. Ezért a megyei bíróság álláspontja szerint a hitelező nem követelhet további kamatokat.

A végzéssel szemben a hitelező élt fellebbezéssel, amelyben annak megváltoztatását és a felszámoló kötelezését kérte 2.820.751,83.-Ft összegű tőkekövetelésének a Cstv. 57. § (1) bekezdésének b) kielégítési kategória szerinti nyilvántartásba vételére.

Azzal érvelt, hogy az adóssal szemben fennálló követeléséből 17.000.000.-Ft-ot az adós beltagja mint dologi kötelezett fizetett meg a vele szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárás keretében. Erre figyelemmel a teljesítés elszámolására nem a Cstv., hanem a Ptk. szabályai az irányadók, vagyis a befolyt összeget a Ptk.293.§-a alapján előbb a költségekre, majd a kamatra, végül a főtartozásra kell elszámolni. A hitelező előadta, hogy a 17.000.000.-Ft 2006. április 28. napján történt megfizetését követően jogelődje az adósnak a hitelszerződések alapján fennálló tőke- és kamattartozását „aktualizálta”, melynek eredményeként megállapította, hogy az adósnak 2006. május 5. napján mindösszesen 19.820.751,83.-Ft tartozása állt fenn. Ezen összeget – a Ptk. 293. §-a szerinti elszámolást követve – csökkentette az adós beltagjának teljesítésével, így 2.820.751,83.-Ft tőketartozása maradt fenn.

A felszámoló észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az időközben törlesztett 17.000.000.-Ft elszámolására a Cstv. rendelkezései az irányadók, vagyis a hitelező a kamatra nem számolhatja el a dologi adós teljesítését, mert így a Cstv. 57. § (1) bekezdésének g) pontja szerinti kielégítési kategóriába sorolt követelése is kiegyenlítésre kerülne akkor, amikor az e) és f) kategóriás követelésekre sem jut fedezet.

A fellebbezés az alábbiak szerint nagyjából alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan és pontatlanul állapította meg, a végzése indokolása és rendelkező része egymással ellentétes volt. A tényállásbeli tévedések és hiányosságok azonban a másodfokú eljárás során a rendelkezésre álló adatok alapján korrigálhatók és pótolhatók voltak, az ítéletábra által a jelen végzésben megállapított tényállás a megalapozott döntéshozatalhoz szükséges releváns tényeket tartalmazza.

A rendelkezésre álló adatok alapján kiegészített tényállás részeként helyesbítette az ítéletábra a megyei bíróságnak azt az iratellenes megállapítását, hogy az. 1.sz.

hitelszerződés lejáratát időpontja 2004. április 30. napja volt. A végső lejárat módosított időpontja helyesen 2005. április 30. napja.. Rámutat az ítélet tábla arra is, hogy a megyei bíróság annak indokolásbéli megállapítását követően, hogy az adós beltagja a hitelező jogelődje részére 17.000.000.-Ft-ot 2006. április 28. napján fizetett meg, végzése rendelkező részében a késedelmi kamatfizetési kötelezettség végső időpontjaként tévesen 2006. április 10. napját jelölte meg.

Az így kiegészített és pontosított tényállás alapján az ítélet tábla a továbbiakban a jelzálogjoggal biztosított hitelezői követelés anyagi jogi természetét, annak megfelelő kielégítési kategóriába sorolása jogszabályi alapjait és azt vizsgálta, hogy az adós beltagjának időközi teljesítését a fennálló adósi tartozásra a hitelező miként számolhatta el.

A 2003. október 30-án érkezett felszámolási kérelemre figyelemmel a jelen eljárásra irányadó, többször módosított 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 57. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti kielégítési kategóriába sorolandók a felszámolás kezdő időpontja előtt zálogjoggal biztosított követelések - ideértve az önálló zálogjogot, valamint azt a követelést is, amely kizárólag a zálogtárgyból történő kielégítés türéseire irányul (dologi kötelezettség) - a zálogtárgy értékének erejéig, figyelembe véve a 49/D. § (1) bekezdése alapján már kifizetett összeget is; ha a zálogtárgyat több zálogjog terheli, akkor a kielégítés sorrendjére a Ptk. 256. §-ának (1) bekezdése az irányadó; e rendelkezés alkalmazásában a zálogjoggal biztosított követelésekkel azonos elbírálás alá esik az a követelés, amelynek végrehajtására az ingóságot lefoglalták, illetve a végrehajtási jogot a felszámolás kezdő időpontjáig [28. § (2) bekezdés e) pont] bejegyezték.

A Cstv. 49/D. § (1) bekezdése szerint a felszámoló a zálogtárgy értékesítése során befolyt és az értékesítés költségeivel csökkentett vételár 50%-át kizárólag az értékesített zálogtárgyat terhelő zálogjoggal biztosított követelések kielégítésére fordíthatja a biztosított követelés erejéig - több jogosult esetén a Ptk. 256. § (1) bekezdésében meghatározott kielégítési sorrend figyelembevételével -, ha a zálogjog a felszámolási eljárás megindításának időpontja előtt legalább egy évvel keletkezett.

A fenti rendelkezések alapján megállapítható, hogy a jelzálogjoggal biztosított követelés jogosultjának kielégítés szempontjából kedvező pozícióját egyrészt biztosítja az a 2000. évi CXXXVII. törvény 6. § (1) bekezdésével bevezetett szabályozási megoldás, miszerint a felszámolási eljárás megindításának időpontja előtt legalább egy évvel korábban keletkezett jelzálogjog jogosultjai külön – csődvagyonon belüli – kielégítési kategóriába tartoznak, és a felszámolónak a zálogjoggal biztosított követeléssel érintett vagyontárgy értékesítése esetén a bevétel legalább 50%-át a zálogjogosult hitelező részére kell kifizetnie.

Az adott ügyben a felek (a hitelező jogelődje és az adós) között létrejött jelzálogjog típusát és az azzal biztosított követelések körét illetően az alábbi megállapítások tehetők.

Mind az 1.sz.mind a 2.sz.hitelszerződésből eredő hitelezői követelést 32.000.000.-Ft összeg erejéig ingatlanokat terhelő keretbiztosítéki jelzálogjog biztosította (Ptk. 263. §). A 3.sz. zálogszerződés értelmében a jelzálogjog kiterjedt a hitelszerződésekből

eredő főkövetelésre, annak járulékaire, így az ügyleti kamatra és a késedelmi kamatra is, továbbá a végrehajtási költségekre is.

A felek a jelzálogszerződésükben tehát nem tértek el a Ptk. 251. § (3) bekezdése szerinti főszabálytól, melynek értelmében a zálogtárggyal való felelősség terjedelme ahhoz a követeléshez igazodik, amelynek biztosítására a zálogtárgy szolgál. Kiterjed a kamatokra, a követelés és a zálogjog érvényesítésének költségeire, továbbá a zálogtárgyra fordított szükséges költségekre is.

Azzal, hogy a hitelszerződésekből eredő követelés – engedményezés folytán – a C. W. Zrt. hitelezőre szállt át, ezzel egyidejűleg a követelést biztosító zálogjog is átszállt az új jogosultra (Ptk. 251. § (4) bekezdés), akinek így a késedelmi kamatra és az ügyleti kamatra is kiterjedő jelzálogjoggal biztosított követelése áll fenn az adóssal szemben. Ennek megállapítása azért bír különös jelentőséggel, mivel a hitelezői igényének a Cstv. szerinti kielégítési sorrendbe való besorolását ennek figyelembe vételével kell elvégezni.

Az ítéletábra a hivatkozott jogszabályi rendelkezések értelmezése és a felek (illetve jogelődjük) között létrejött jelzálogszerződés tartalmának vizsgálata alapján akként foglalt állást, hogy a hitelező jelzálogjoggal biztosított tőke-, valamint ügyleti kamat és késedelmi kamat-követelésének 50%-a a Cstv. 49/D. §-a, 50%-a pedig a Cstv. 57. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti kielégítési kategóriába sorolandó.

E körben az ítéletábra nem osztotta a felszámoló érvelését, hogy a tőkeösszeg után járó késedelmi kamat a Cstv. 57. § (1) bekezdésének g) pontja szerinti kielégítési kategóriába sorolandó. Annak elbírálása során, hogy a felek a jogosult mely követelését biztosították zálogjoggal, kizárólag a közöttük létrejött jelzálogszerződés tartalma az irányadó. Márpedig, ha a felek szerződési akarata arra irányult, hogy a szerződésükben meghatározott tőkeösszeg után járó késedelmi kamat-követelés is biztosított legyen a keretbiztosítéki jelzálogjog révén, úgy a hitelezői igény ezen részére is érvényesülnie kell a Cstv. privilegizált kielégítési szabályainak. A felszámoló által hivatkozott Cstv. 57. § (1) bekezdésének g) pontjába a nem privilegizált késedelmi kamatkövetelések sorolandók. Nem mond ellent ennek a Cstv. 57. § (1) bekezdésének g) pontjában kiemelt azon rendelkezés, hogy e kielégítési kategóriába *jogcímtől függetlenül* sorolandó a késedelmi kamatigény, hiszen a zálogjog nem a követelés jogcíme, hanem a kielégítés biztosítéka a jogosult védelmére.

Mindezek megállapítását követően lehetett állást foglalni abban a kérdésben, hogy az adós beltárgjának teljesítését a bejelentett hitelezői követelésre miként kell elszámolni.

Ennek során elsődlegesen azt kellett vizsgálni, hogy a hitelező mely hitelezői igényét jelentette be a felszámolónak. Kiemeli e körben az ítéletábra, hogy a hitelezői igénybejelentésnek mindenkor konkrétan, egyértelműnek, jogalapját és összecszerúségét illetően meghatározottnak, illetve – változó követelés (pl.: kamatigény) esetén – a rendelkezésre álló adatok alapján meghatározhatónak kell lennie (ezzel egyező iránymutatás található a Legfelsőbb Bíróság Fpk.30.078/1998. számú, a Győri Ítéletábra Fpkhf. II. 25.057/2006/2. számú eseti döntésben).

Az adott ügyben megállapítható, hogy a hitelező a tőkeösszeg és a felszámolási eljárás kezdő időpontjában lejárt ügyleti kamat iránti igényét a Cstv. 46. § (5) bekezdésének b) pontjában írt határidőben bejelentette.

Eszerint a hitelezőnek a felszámolás 2005. március 25-i kezdő időpontjában:

A 2.sz.hitelszerződésből:2.000.000.-Ft összegű lejárt tőketartozása, valamint 1.825.-Ft lejárt tőkére számított ügyleti kamattartozása, míg az. 1.sz. hitelszerződésből: 15.000.000.-Ft lejárt tőketartozása, valamint 112.054.-Ft lejárt tőkére számolt ügyleti kamattartozása állt fenn.

Ezen túlmenően az adóst 50.-Ft összegű díjak, jutalékok, költségek jogcímen felszámított tartozás terhelte. (Mindösszesen: 17.113.929.Ft)

A hitelező sem késedelmi kamatigényét, sem egyéb ügyleti kamatigényét vagy más, a tőkeösszeg utáni járulékos követelését nem jelentette be a felszámolóknak.

A felszámolóhoz címzett, 2006. május 8. napján kelt levelével csupán annyit közölt, hogy követelése 2.820.751,83.-Ft-ra csökkent. A felszámoló felhívására 2006. május 31. napján kelt levelében azt a számítását vezette le, ahogy az adós beltartozásának teljesítését a tartozásra elszámolta. A különböző jogcímenek megjelölt kamatköveteléseket nem mint hitelezői igényt jelentette be, hanem azok részletezésével csak az elszámolás helyességét kívánta alátámasztani és igazolni.

Elfogadta ugyanakkor az ítélőtábla hitelezői igénybejelentésnek a hitelezőnek azt a hivatkozását, mely szerint őt a tőkekövetelése után a Cstv. 35. § (2) bekezdése szerinti számítás alapján ügyleti kamat és késedelmi kamat megilleti. A felszámolóhoz benyújtott és az elsőfokú bíróság rendelkezésére álló szerződések és egyéb okiratok tartalma alapján a Cstv. 35. § (2) bekezdése szerinti járulékos követelések és az adós tartozásának összege kiszámítható volt.

Ennek alapján a hitelezőnek 2005. március 25. napjától az adós beltartozásának 2006. április 28.-i teljesítéséig:

A 2.sz. hitelszerződésből:2.000.000.-Ft tőke után 2005. március 25. napjától 2005. július 31. napjáig (az eredeti lejáratú időig a mód. Cstv.35.§. (2) bekezdés a/ pontja szerint) járó, évi 10,45%-os mértékű ügyleti kamatkövetelés összege: 73.866.-Ft, 2.000.000.-Ft tőke után 2005. augusztus 1. napjától 2006. április 28. napjáig (a kiegyenlítés napjáig a Cstv.35.§. (2) bekezdés b/ pontjának első fordulója szerint) évi 6%-os mértékű késedelmi kamatkövetelés összege: 89.159.-Ft.

Az 1.sz. hitelszerződésből: 15.000.000.-Ft tőke után 2005. március 25. napjától 2005. április 30. napjáig (eredeti lejáratú időig) járó, évi 10,45%-os mértékű ügyleti kamatkövetelés összege: 158.897.-Ft, 15.000.000.-Ft tőke után 2005. május 1. napjától 2006. április 28. napjáig (a kiegyenlítés napjáig) évi 6%-os mértékű késedelmi kamatkövetelés összege: 895.069.-Ft.

Mindezt összeadva megállapítható, hogy a hitelező – felszámolás kezdő időpontjától az adós beltartozásának teljesítéséig fennálló – összes, a felszámolóhoz bejelentett és a 50%-ban a Cstv. 49/D. §-a szerinti kielégítési kategóriába, 50%-ban a Cstv. 57. § (1)

bekezdésének b) pontja szerinti kielégítési kategóriába sorolandó követelése: 18.330.920.-Ft volt. (17.113.929.Ft + 1.216.991.Ft)

Ebből az összegből levonva az adós beltágjának időközbeni teljesítését (17.000.000.-Ft-ot) a hitelezőnek még 1.330.920.-Ft és ezen összeg után 2005. augusztus 1. napjától járó évi 6%-os mértékű bejelentett késedelmi kamatkövetelése áll fenn.

A késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját az ítéletábla akként állapította meg, hogy az adós beltágjának teljesítését elsődlegesen az adósra nézve terhesebb, korábbi lejáratú tartozás teljes kiegyenlítésére számolta el (Ptk. 290. § (2) bekezdése).

Mindezek alapján az ítéletábla a megyei bíróság végzését megváltoztatta, és felhívta a felszámolót, hogy a hitelezőnek az 1.330.920.-Ft és ezen összeg után 2005. augusztus 1. napjától járó évi 6%-os mértékű bejelentett késedelmi kamatkövetelésének 50%-át a Cstv. 49/D. §-a szerinti, 50%-át a Cstv. 57. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti kielégítési kategóriába sorolja be.

Győri Ítéletábla Fpkhf.II.25.335/2009/2. szám